

La història de Lluís Reverter, segons els seus amics

De la botiga a la Moncloa

Aquesta és la història d'una carrera excepcional protagonitzada per un home, Lluís Reverter, també excepcional. Va aprendre a tractar i a ser atent amb la gent en una botiga dels seus pares a Sarrià i això li ha permès arribar a la Moncloa.

Continua fent el que feia a la botiga, però ara ho fa a més alt nivell, i a la Moncloa". Els que el coneixen defineixen així la seva tasca. Lluís Reverter és actualment el màxim responsable del protocol de la Moncloa, on ocupa el càrrec de secretari general de Coordinació i Serveis de la Presidència del Govern. Fa i desfà, organitza i selecciona tot el que es mou al voltant de Felipe González. Durant els Jocs Olímpics dirigirà l'anomenat Grup 92, organisme encarregat de l'atenció, la seguretat i els desplaçaments de totes les personalitats i *vips* que visitin Barcelona. Va arribar a Madrid de la mà de l'actual vice-president del govern Narcís Serra, però la seva història va començar en una botiga.

Va créixer al barri barceloní de Sarrià, a la zona alta de la ciutat, àmbit de la burgesia catalana. Els seus pares tenien una drogueria en la qual començà a treballar de ben jove, ja que no féu estudis universitaris. La botiga va ser la seva escola de relacions públiques. Calia ser atent amb el client, tenir sempre el somriure als llavis, tenir conversa, conèixer, escoltar i compartir les seves preocupacions i necessitats, i no oblidar el detall oportú ni el compliment generós, com qualsevol botiguer. Però en el cas de Reverter era una qualitat innata. Si a la botiga va aprendre a tractar el gènere humà, amb els seus amics va practicar el Reverter organitzador.

Els seus amics de l'adolescència eren del barri. Joves, la majoria universitaris, vinculats a moviments cristians de base. Reverter, tot i no haver estudiat cap carrera, guanyava més d'un dels seus companys en formació cultural. L'habitació de casa seva era folrada de llibres, especialment d'història, a la qual havia dedicat moltes hores de lectura. El seu caràcter autodidacte destacava entre l'academicisme dels qui l'envoltaven. Amb la colla d'amics agafava

la responsabilitat d'organitzador. Marcava cites, planificava sortides, estudiava el recorregut. Marcava el ritme de la colla i estalviava feina als altres, cosa que era gratament acceptada, tant més que ho feia amb gràcia i simpatia. Sense arribar a ser líder, conduïa la marxa pràctica i real del grup. En l'única cosa que quedava clarament al marge, era en qüestions esportives. A Reverter, no li agradava cap esport perquè de ben petit ja hi era negat.

Però això no era pas cap handicap per ell. Amb un alt grau d'autoestima, una de les seves característiques més evidents és que és molt presumit. De jove, per més que l'època aconsellés una indumentària d'acord amb els canons progressistes del rupturisme antifranquista, ell ja anava ben vestit. La seva situació econòmica avantatjosa li permetia aquesta llicència. Ben educat, amb capacitat de relació i ben vestit, només li faltava ser un seductor. Sense arribar a tant, sí que va tenir força "xicotes" durant l'adolescència. De tota la colla, era el que tenia més facilitat i més gosadia per establir conversa amb noies. En canvi, es va casar més tard que els seus amics. La seva actual esposa, la va conèixer al casament d'un amic seu. És Montserrat Baqué, de bona família barcelonina, i llicenciada en història. Festegen un any i es casen. Reverter tenia trenta anys i la seva esposa vint-i-quatre. Han tingut dos fills: Mercè i Francesc. Després de casar-se Reverter continua tractant-se amb cura: ni fuma ni beu. El seu punt feble són els dolços i no sol fer règim, tot i que es va aprimar vint kilos des que unes nenes li van dir fa dos estius que estava massa gras.

Les inquietuds públiques de Lluís Reverter apareixen ja en plena adolescència i van lligades al seu grup d'amics de Sarrià. El grup de joves comparteix la fe catòlica i participa en moviments de base eclesials; en concret, és molt actiu

a la parròquia del barri. D'aquesta fe, i mitjançant la revisió de vida feta en grup, en surt el compromís social i la voluntat de transformar la societat. L'ambient de l'època, en el context franquista, accentua encara més el caràcter progressista de Reverter i el seu grup d'amics, i polititza la seva militància eclesial. El maig del 68 encara és present i és el moment de canviar-ho tot, de criticar-ho tot, de lluitar contra el que està establert. Això, dins l'església, sovint no és fàcil, i Reverter, que s'havia posat a treballar al Consell Pastoral de Sarrià, té els primers problemes i n'acaba saltant. El grup supera l'àmbit estricte de barri a mesura que avança també l'edat, i s'integra dins la xarxa de laics catòlics de l'església catalana. El principal objectiu és mirar de canviar l'Església en un pla institucional, tasca a la qual Reverter es va dedicar molt a fons i li permet els primers contactes amb la jerarquia eclesial.

A les acaballes del franquisme i al principi de la transició, el grup d'amics de Sarrià, que ja és una comunitat de matrimonis, afluïa la militància eclesial i s'orienta cada cop més vers l'acció política. Reverter comença a participar en un grup clandestí de defensa dels drets humans i es posa a treballar en l'Associació de Veïns de Sarrià, que serà el seu trampolí cap a la política. I és que d'aquí passarà a la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona. La Federació va ser una escola de quadres de l'esquerra local; era el camp d'entrenament dels polítics de la transició. Aquí Reverter va conèixer molts dels que més endavant serien els seus companys de partit, però sobretot va ser aquí on va estrènyer els seus lligams amb Narcís Serra, amb el qual havia d'emprendre un camí paral·lel.

La militància política de Lluís Reverter va començar a Convergència Socialista i després va passar al Partit dels

Socialistes de Catalunya-Congrés. Narcís Serra li proposa d'anar a les llistes municipals dels socialistes i ho accepta. Després de les eleccions entra de regidor de Relacions Ciutadanes i deixa de ser adroguer per convertir-se en un personatge públic. De la mà de Serra va guanyant protagonisme, perquè qui llavors era alcalde de Barcelona troba en ell una persona que li fa les feines que no li agraden o no és capaç de fer. Serra no és un home de gent; Reverter sí. Serra no té el seu fort en la simpatia i les relacions socials; Reverter sí. Serra és el militant ideologitzat, Reverter és el tècnic pragmàtic. Sumats, fan un bon equip.

Quan Serra se'n va a Madrid a fer-se càrrec del Ministeri de Defensa, s'emporta, amb la maleta, el seu col·laborador infal·libre. No té cap problema per justificar-lo: havia organitzat el dia de les forces Armades a Barcelona a la perfecció, i havia deixat molt bona opinió entre la jerarquia militar. Serra el necessita com l'oxigen: ara cal tractar amb militars i les seves senyores i no amb ciutadans de Barcelona. Reverter aviat se situa i es mou com peix a l'aigua. No s'oblida d'enviar flors a les senyores dels militars el dia del seu sant i, si convé, donarà la imatge de patriota davant un militar. I del Ministeri de Defensa passarà a la Moncloa, i no ha arribat a la Zarzuela, perquè va refusar encarregar-se del protocol del rei.

Una carrera així no ha acabat d'agradar a tothom. Concretament, el seu ascens meteòric ha provocat alguns recels a les files del PSC. Reverter no ha seguit les vies "normals" de promoció política. No va patir presó durant Franco, no ha estat mai un ideòleg de l'esquerra, no ha escrit llibres, no ha estat un dirigent. Alguns companys, doncs, es creuen amb més mèrits històrics que no ell. Però Narcís Serra el necessitava i se'l va endur per les seves qualitats de tècnic.

Reverter, gairebé cada cap de setmana, fuig de Madrid i ve a Barcelona, a retrobar la família i els amics de sempre, la colla de Sarrià. Abans els explicava grans aventures, sempre només la cara positiva de la seva tasca. Ara, en les dar-reres visites, parla menys de política, prova de no deixar-se endur per l'espiral del poder madrileny. S'estima més els amics i continuar sent el de sempre, cosa a la qual ha contribuït molt la seva dona. I quan vol desconnectar se'n va a Llès, en ple Pirineu. On ajuda a organitzar la festa major. ¿Incansable?

Pere Martí